

Jest takie miejsce u zbiegu dróg
Gdzie się spotyka z zachodem wschód
Nasz pępek świata nasz biedny raj
Jest takie miejsce, taki kraj.

Nad pastwiskami ciągnący dym
Wierzby jak mary w welonach mgły
Tu krzyż przydrożny, tam święty gaj
Jest takie miejsce, taki kraj.

Kto tutaj zechce w rozpacz tkwić
Załamać ręce, płakać i pić
Ten święte prawo ma bez dwóch zdań
Jest takie miejsce, taki kraj.

Nadziei uczą ci co na stos
Umieli rzucić swój życia los
Za ojców groby, za Trzeci Maj
Jest takie miejsce, taki kraj.

Z pokoleń trudu, z ofiarnej krwi
Zwycięskiej chwały nadejdą dni
Dopomóż Boże i wytrwać daj
Tu nasze miejsce, to nasz kraj.

R: Witamy Państwa bardzo serdecznie na Patriotycznym Koncercie Integracyjnym „Dla Niepodległej”.

M: Koncercie zorganizowanym przez Szkołę Podstawową nr 1 w Giżycku oraz Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną Koło w Giżycku.

R: A witają Państwa...

M:

R: ... oraz

R: Szanowni Państwo, prowadzenie koncertu chcielibyśmy jednak powierzyć naszym wychowankom...

M: Poprosimy zatem do nas:

R: ...oraz

L: Dziękujemy, obiecujemy wykonać zadanie na szóstkę.

N: Dla Państwa, dla siebie, ale przede wszystkim, dla Niej- dla Niepodległej!

N: Szanowni Państwo, przed nami dziś wiele utworów: poetyckich i muzycznych, które łączy jedno- wszystkie poświęcone są Ojczyźnie- jak to dzisiejsze spotkanie.

L: Mamy nadzieję, że wysłuchacie ich Państwo z przyjemnością.

N: Czas na pierwszy z utworów muzycznych. Jego tytuł brzmi: „Przytulmy Polskę do serca!”

L: Zapraszamy!

Piosenka- „Przytulmy Polskę do serca!”

N: Losy naszej Ojczyzny nie zawsze były łatwe. Przez wieki spokój przeplatał się z udręką. Nigdy jednak nie brakowało takich, którzy, walcząc o pokój, gotowi byli oddać za Nią nawet życie.

L: To właśnie im- utrudzonym w walce z dala od domu, nieustraszonym i nieugiętym- dedykujemy wiersz Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego „Sen Żołnierza”.

Wiersz- „Sen żołnierza” K.I. Gałczyński

Płynie w łodzi zielonej...
Ach, do domu tak blisko!
Chwila jeszcze i schyli się
Nad córeczki kołyską.

Żona zaklaszcze w dłonie,
Jak ptak do furtki pomknie-
Zaczerwienią się mocniej
Na klombach pelargonie.

Przy furtce pocałunki
przy furtce łzy rześiste...
Jak cicho! Córka śpi.
Dzięki Ci za to, Chryste!
-Matka zdrowa?- Zdrowiutka.
Ot, wszystko po dawnemu.

Co było- przeminęło,
Dziękować Najwyższemu!

-Głodnyś?- Nie, nie! Nie trzeba
-A może chcesz herbaty?
-Nie, nie. Daj się zapatrzyć
w ciebie, w dziecko i w kwiaty.

N: „Żołnierz” to nie zawsze „on”- silny, waleczny, nieugięty...

L: ... „żołnierz” to także „ona”- delikatna, krucha, a jednak...

N: W hołdzie dla wszystkich „żołnierek” już teraz piosenka–„Dziewczyna z granatem”.

Piosenka „Dziewczyna z granatem”

N: Na ołtarzu Ojczyzny wielu przelało krew. Jednak najbardziej boli niewinnie przelana krew dziecka.

L: Z myślą o najmłodszych ofiarach wojny zaprezentujemy Państwu za chwilę wiersz Lucyny Ogińskiej „Na fotografii polskiej” oraz piosenki: „Kolęda warszawska” i „Orzeł biały”.

N: By pamięć o nich trwała wiecznie...

Piosenka „Orzeł biały”

Wiersz „Na fotografii polskiej” Lucyna Ogińska

Na fotografii starej
z czterdziestego czwartego
rośnie skrwawione drzewo,
i dzieci ukrzyżowane...
Druty, jak róże, wplecione w nadgarstki...,
Anioła nie ma nad nimi,
rok jest
czterdziesty czwarty,
na fotografii wśród zimy...

Wiszą tam dziś pośród cieni,
ból ich zatrzymał na zdjęciu,
zły czas zatrzymał ich część,
a świat się zmienił, się zmienił...
A one wciąż wiszą- za Polskę...

Matki w liściach i kirach,
nie ma skowronków, ni księdza,
nie ma szeptunek, ni wrózek
...tylko drzewa mogiła,
i drut kolczasty, jak róże...

Pięć, cztery, i ledwie pół wiosny...
Inny już, inny jest świat,
i inne drzewa wyrosły.
I róże,
i anioł biały...
Pięć, cztery i ledwie pół
dzieci miały
...lat!
Inny jest świat, inny świat...

Mam fotografię starą
ból nieskończoność uwięził
oczy dziecięce martwe,
z zamarznąłą wiarą
białą
na drzewa gałęzi.

Płacz umilkł dawno,
Na soplach splecione dłonie...
Pójdą do Matki Boskiej,
pójdą do Niej.

Piosenka „Koleśa warszawska”

N: Szczęśliwi współcześni! Możemy dziś żyć w wolnej Polsce. Polsce, która nie wymaga ofiar.

L: Wyrazem naszej miłości do Ojczyzny niech będzie wiersz „Ziemia rodzinna” oraz piosenka „Kochana ma Polska”.

Wiersz „Ziemia rodzinna”

Całym mym sercem, duszą niewinną,
Kocham tę świętą ziemię rodzinną,
Na której moja kołyska stała
I której dawna karmi mnie chwałą.

Kocham te barwne kwiaty na łące,
Kocham te łany kłosem szumiące,
Które mnie żywią, które mnie stroją,
I które zdobią Ojczyznę moją.

Kocham te góry, lasy i gaje,
Potężne rzeki, ciche ruczaje;
Bo w tych potokach, w wodzie u zdroja,
Ty się przeglądasz Ojczyzno moja,
Krwiażyżniona, we łzach skapana,
Tak dla nas droga i tak kochana!

Piosenka „Kochana ma Polska”

N: Szanowni Państwo, nasz koncert powoli dobiega końca.

L: Na zakończenie przygotowaliśmy dwie piosenki „Mój hymn” oraz „Niepodległa, niepokorna”.

N: Uwadze Państwa polecamy szczególnie tę ostatnią, której tytuł doskonale oddaje charakter naszej Ojczyzny.

Piosenka „Mój hymn”

Piosenka „Niepodległa, niepokorna”

L: Niepodległa, niepokorna- taka jest właśnie Polska!

N: Z tą myślą, dziękując za wspólnie spędzony czas, żegnają się z Państwem...

L:

N: ... oraz